

CĂLĂUZIT DE DUHUL LUI DUMNEZEU

Să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc,
Îți mulțumim în seara aceasta , pentru bunătatea Domnului Isus, Îți mulțumim pentru tot ceea ce a făcut pentru noi și pentru îndurarea pe care a revărsat-o peste noi, cei nevrednici, căci prin harul Său răscumpărător, ne-a adus la El.

Îți mulțumim pentru
Puterea Ta de vindecare, pentru salvarea dată și pentru toate lucrurile bune pe care le-ai făcut pentru noi.

Vorbește-ne în seara
aceasta prin Cuvântul Tău, căci atunci noi Te vom lăuda în Numele Lui. Amin.

Mă bucur pentru că în
seara aceasta mă aflu din nou aici, pentru acest serviciu și nădăjduiesc că
Domnul ne va binecuvânta din belșug.

Pot spune că un lucru
este sigur și anume că voi sunteți obișnuiți cu vremea aceasta, dar eu nu.
Aproape că mă omoară.

Lui Leo, unul din
băieții mei de la înregistrări, i-a fost rău toată ziua și a vomat, iar Gene
este la fel. În aceeași stare sunt și eu și Billy, fiul meu.

Mă gândesc că dacă

voi ați veni la mine acasă, atunci când temperatura coboară sub -28°
C v-ați

dori să stați numai în casă, lângă foc. În schimb noi, atunci mergem la
vânătoare de iepuri, deoarece suntem obișnuiți cu astfel de temperaturi joase.

Sora Moore mi-a spus

astăzi, că David a fost în armată undeva în Texas, și pentru că era obișnuit cu
clima de aici, s-a simțit foarte rău acolo. Zicea că i-a fost atât de rău, din
cauza căldurii, încât nu a putut conduce mașina ca să vină acasă.

Cu siguranță pentru

voi timpul acesta e plăcut și răcoros, dar pentru mine este foarte cald.

Totuși, un lucru este sigur, și anume că avem un timp bun pentru a predica
despre pocăință, este adevărat?

Da, domnilor.

Așadar, ne bucurăm

fiindcă știm că suntem pe tărâmul iertării păcatelor noastre, pe tărâmul
salvării noastre veșnice, așteptând venirea Domnului Isus. Ne bucurăm pentru că
știm că într-o zi El va fi aici, iar atunci toate necazurile noastre se vor
sfârși.

Noi am văzut cum ei

au făcut acele vaccinări împotriva poliomielitei, din cauză că a început să se
răspândească mai mult ca niciodată. S-ar părea că atunci când ceva devine
obișnuit, în realitate abia începe.

Medicii au împărțit

un soi, mai bine zis un tip de medicament care pare să rezolve problema, dar peste câțiva ani descoperă altceva, mai bun, iar atunci se întorc și împart acel tip de medicament, care este cât pe ce să-l ucidă pe pacient. Aceasta mă încredințează și mai mult că singurul lucru de care ne putem ține, este venirea Domnului, căci atunci se vor sfârși toate necazurile.

Privind în spate, o văd pe sora Anna Jean și vă spun sincer că mi-a părut rău pentru ea, aseară. Ea stătea la pian și cânta, iar Don, soțul ei stătea în spate. Cred că a plecat deja, nu-i așa soră Anna Jean? Fratele s-a dus în țările din America de Sud, de aceea știu de la soția mea, cum se simte sora.

Voi știți cum se întâmplă. Sună telefonul, iar când mă duc să răspund, mi se spune:

„Alo, frate Branham?”

„Da, eu sunt.”

„Frate Branham, ai putea veni la noi pentru două seri?”

„Aș vrea frate,
însă...”

Pot s-o văd pe sora Anna Jean cum stă și așteaptă să vadă ce voi spune, de aceea, vreau ca ea să afle că o înțeleg, dar că cred că ceea ce au făcut ei este un lucru bun.

Cred că și soțul
sorei Palmer a plecat ieri undeva. Binecuvântate să fie aceste femei tinere! Să
nu uitați niciodată că Isus a spus că
acela care nu va lăsa pe tatăl său, pe mama sa, pe nevasta și pe copiii săi
pentru a-L urma pe EL, nu este vrednic să se numească ucenicul Domnului. Așa
este.

Petru l-a spus odată Domnului
Isus: *„Iată că noi am lăsat tot
(nevestele, copii și casele noastre) și
Te-am urmat; ce răsplată vom avea?*

Atunci El i-a
răspuns: *„Adevărat vă spun că, atunci
când va sta Fiul omului pe scaunul
Lui de domnie al măririi Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, care M-ați
urmat, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune de domnie și veți judeca cele
douăsprezece seminții ale lui Israel.”* (Matei 19.27-28).

Vă spun sincer, că
doresc un singur lucru: să-L văd doar pe EL. Nu vreau nimic măreț, ci doar să-L
văd pe EL.

Odată, un om de
culoare a primit salvarea într-o adunare, după care s-a întors înapoi la ai
lui, la poporul de culoare, acolo în Sud, unde obișnuiau să cânte acele imnuri
de laudă, toată noaptea.

În dimineața
următoare, el le-a spus tuturor sclavilor de pe plantație că este liber.
Auzindu-l ce spune, stăpânul lui l-a întrebat: „ Ce înseamnă asta Sambo? Ai
spus că ești liber?”

„Da”.

„Vino în biroul meu
ca să stăm puțin de vorbă.”

Când au intrat în
birou, stăpânul i-a zis: „Deci Sam, am auzit că ești liber, însă cred că ai
uitat că ești sclavul meu.”

„Sigur că n-am uitat,
stăpâne, dar aseară Domnul Isus m-a eliberat de pedeapsa păcatului și a morții,
iar acum sunt liber, pentru că El m-a salvat.”

„Vorbești serios?”

„Sigur că da,
domnule.”

„Dacă n-ai fi sclav,
ce ai face?”

„Mi-aș petrece tot
restul vieții vorbind despre aceasta fraților mei.”

Atunci stăpânul i-a
zis:

„Este în ordine. În

dimineața aceasta vei merge cu mine la tribunal și eu voi semna eliberarea ta. Îți voi da libertatea ca să te duci să predici Evanghelia la frații tăi.”

Și după ce a predicat mulți ani, iată că moartea a venit și la el. Era bolnav pe moarte și o mulțime de frați albi au venit să-l vadă. El era într-un fel de comă, iar la un moment dat s-a trezit, a privit în jur, iar când i-a văzut pe toți a spus:

„Păi n-am plecat încă? Am visat sau am văzut că tocmai am ajuns la ușă, iar Cineva mi-a zis: „Acum vino înăuntru, Sam, căci vreau să-ți pun mantia și coroana.”

Dar eu i-am răspuns:

„Nu-mi vorbi de mantii și de coroană, căci nu doresc nimic altceva decât să stau și să mă uit la EL o mie de ani de acum înainte.”

Cred că noi toți simțim la fel, nu-i așa? În ce mă privește, eu nu vreau coroane și lucruri mari, ci singurul lucru pe care îl doresc este să-L privesc pe EL. Asta-i tot.

Dacă aș putea privi Fața Lui, aceasta ar fi cea mai mare răsplată pentru tot efortul meu. Să stau doar și să-L privesc.

Acesta este motivul pentru care nădăjduiesc și mă străduiesc ca într-o zi să ajung să-L văd.

Întotdeauna m-am
gândit că mi-ar place foarte mult să îngenunchez la picioarele Lui și să-L pot
atinge doar puțin.

Voi n-ați dori
aceasta? O, cum mi-ar place să mă ating doar puțin de picioarele acelea pe care
femeia păcătoasă le-a spălat cu lacrimile ei și le-a șters cu părul capului ei!
Cred că aș fi gata să predic o sută de ani numai să pot face aceasta.

Este
început de săptămână, iar dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară ne vom ruga
pentru bolnavi.

Eu nu-i condamn pe
oameni pentru că nu au venit la adunare, căci este foarte cald și mă gândesc că
dacă aș fi în locul lor, n-aș veni nici eu. Vai, cât este de cald!

Acum aș vrea să citim
din **Romani 8.1** și să luăm aminte la ceea ce ni se spune:

***„Acum dar nu mai
este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc
după îndemnurile
firii pământești, ci umblă după îndemnurile Duhului.”***

Tatăl nostru ceresc,
Te rog să faci ca gândurile noastre să se concentreze asupra Duhului lui
Dumnezeu și să lași ca El să ne călăuzească, pentru că eu nu știu ce să spun,
dar știu că Tu ne vei da un Cuvânt.

Te rog să ne
călăuzești într-o mare trezire, Doamne, unde Sămânța lui Dumnezeu să cadă
adânc
în inima fiecărui om, astfel ca cel nesalvat să fie salvat; păcătosul și cel
care a căzut să fie chemați din nou la Dumnezeu și bolnavii să fie vindecați,
pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

„Călăuziți de Duhul lui Dumnezeu.”

Credeți că bărbații
lui Dumnezeu erau călăuziți de Duhul lui Dumnezeu? Desigur.

În textul pe care
l-am citit, Pavel spune că pentru cei ce sunt în Hristos nu mai este nici o
osândire, pentru că dacă sunteți cu adevărat în El, nu mai umblați după
îndemnurile firii, ci după îndemnurile Duhului.

Aici se ridică o mare
problemă, pentru că de multe ori creștinii care sunt umpluți cu Duhul Sfânt mai
umblă încă după îndemnurile firii, ceea ce este foarte periculos.

Ați știut aceasta?

Da, ei o fac, iar când se întâmplă aceasta, Duhul Sfânt pleacă, îi părăsește.

Voi vedeți că uneori
cineva se ridică în picioare și vorbește în limbi, ceea ce este de la Dumnezeu,
iar cineva spune: „Slavă lui Dumnezeu căci și eu pot face aceasta!” ; aceasta
este firea, căci pentru a putea face acel lucru, este nevoie să fie călăuzit de
Duhul.

V-am povestit cum

odată am mers împreună cu fratele Jack în vizită la un seminar luteran și cum i-am întrebat despre aceste daruri divine. După aceea, le-am spus cum am procedat în biserica mea.

Eu am văzut de multe

ori aceste manifestări ale Duhului și cred că și oamenii Evangheliei depline cred în daruri; și nu doar ei, ci sunt și o mulțime de biserici baptiste în care oamenii vorbesc în limbi. Sigur că da.

Charles Fuller a

vorbit în limbi la Long Beach. De curând, el a predicat la radio și s-a referit la darurile Duhului, spunând cum au vorbit ei în limbi și cum au tălmăcit.

El a spus că dacă cineva

vorbește în limbi și nu aduce tălmăcirea, o face din fire. Apoi a spus că atunci când cineva vorbea, ei făceau imediat liniște ca să audă ce zice tălmăcirea.

Dar iată cum am

procedat noi atunci când am primit Duhul Sfânt, știind că aceste lucruri erau pentru Biserică. În Biblie am găsit că dacă cineva vorbește în limbi dar nu are tălmăcirea, trebuie să tacă și să nu spună nimic în public. Dacă însă este cineva care poate da tălmăcirea, este în ordine... Spun aceasta pentru că noi nu dorim în mijlocul nostru o grămadă de absurdități, ci dorim să fim autentici.

Astfel, noi ne-am

întâlnit cu toți cei care aveau descoperiri; cu cei care aveau cuvântul proorociei și cu cei care aveau tălmăcirea. Ei au venit la biserică cu o oră înainte, au intrat înăuntru pentru propria lor slujbă, s-au așezat liniștiți și au așteptat ca Domnul să dea mesajul Său.

Dar înainte ca

mesajul să poată fi dat bisericii, acolo trebuiau să fie trei persoane cu duhul deosebirii și cel puțin doi din ei trebuiau să mărturisească că ceea ce s-a spus este de la Domnul.

Dacă nu era așa, nici

măcar nu se lua în seamă. Apoi, mesajul adus nu putea fi un citat din Biblie, pentru că Dumnezeu a spus că nu trebuie să repetăm în zadar, ci mesajul dat trebuie să fie adresat cuiva din biserică, pentru că altfel nu este primit.

Să zicem de exemplu

că se ridică cineva și spune: „Așa vorbește Domnul: deseară la serviciul de vindecare va veni o femeie bandajată la cap. Ea a avut un accident de mașină cu cinci ani în urmă și nu se poate vindeca. Ea vine din cutare loc. De îndată ce vine, fratele Cutare să-și pună mâinile peste ea, căci atunci va fi vindecată.”

În timpul acesta

toată lumea tace. După un timp, unul din cei care au duhul deosebirii, va spune: „Eu cred că este de la Domnul!” apoi se ridică celălalt și zice: „Și eu cred că este de la Domnul!” Cu aceasta, totul este în ordine, deci se poate scrie jos.

În acest timp eu sunt

în camera mea și mă rog pentru călăuzirea Duhului.

După un timp, cineva

vorbește în limbi și aduce un alt mesaj: „Așa vorbește Domnul: fratele Henry Jones să se mute din locul în care este, pentru că mâine la ora 2.00 va veni un uragan care va doborî copacii aceia mari de lângă casa lui. Să se tragă din cale!”

După ce auzim

mesajul, noi spunem: „Îți mulțumim, Doamne Isuse, pentru că ne-ai avertizat. Te iubim pentru că ești cu noi și ne arăți semnele și minunile Tale minunate și pentru că faci ceea ce este bine pentru noi.” Vedeți?

Dacă aceste daruri

sunt folosite corect, ele sunt spre zidirea Bisericii. Atunci, dacă cineva este în necunoștință, va vedea că lucrurile se întâmplă chiar așa, iar voi veți vedea că el va merge să se pună în rânduală cu Dumnezeu. Dar când sunt interpretate greșit sau sunt aruncate afară într-un fel sau altul...

Eu știu că ele sunt

daruri, dar oamenii nu știu cum să le folosească, de aceea avem nevoie să fim învățați cum să folosim aceste daruri ale lui Dumnezeu.

Noi trebuie să le

folosim corect; pentru că oamenii nu le-au folosit corect, ele și-au pierdut importanța în biserică.

Pavel spunea că a pus

biserica în rânduală, învățându-i pe frați cum să procedeze, iar noi încercăm să facem exact același lucru cu biserică noastră.

Eu am fost păstor

într-o biserică, iar după ce am plecat de acolo, și-au pus un pastor metodist, așa că ei nu învață despre aceste lucruri, ci merg înainte predicând Evanghelia, după care fac chemarea la altar și pleacă acasă.

Lucrul de care are

însă nevoie biserică de astăzi, este să știe cum să controleze aceste daruri, pentru că se pot strecura înăuntru duhuri rele care vorbesc cât se poate de

bine. Voi știți aceasta. Din pricina aceasta trebuie să aveți duhul deosebirii pe care l-a avut și biserica primară. Dacă nu l-ar fi avut, cum ar putea cere Pavel ca oamenii să judece aceste lucruri? Darul proorociei și toate celelalte, trebuiau puse în rânduială în mod corect. De ce aceasta? Pentru că Satana poate imita orice dar a lui Dumnezeu.

De aceea și voi
trebuie să cunoașteți binele de rău și după roade veți putea ști aceasta.

Uitați-vă dacă ceea
ce se spune se împlinește sau nu, căci în felul acela veți cunoaște ce fel de
duh este la lucru.

Acum, ca fii ai lui
Dumnezeu, noi suntem călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, iar textul citit ne spune
că: „...pentru cei ce sunt în Hristos
*Isus nu este nici o osândire, căci ei trăiesc după îndemnurile Duhului, nu după
cele ale firii.*”

Să nu ziceți
niciodată: „Glorie! Aleluia! Eu pot vorbi în limbi! Glorie lui Dumnezeu că pot
face asta sau cealaltă!” căci aceasta este o atitudine greșită.

Cum sunt aceia în
care nu este nici o osândire și care sunt în Hristos? Ei nu umblă după
îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.

Întrebarea care se
ridică acum, este cum puteți intra la aceste daruri spirituale?

Biblia spune că „noi toți, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...” (1 Corinteni 12.13). Și acel trup este Trupul Domnului Isus Hristos.

Eu știu că ceea ce spun acum este un lucru foarte mare pentru predicatorii baptiști, dar cred din inimă că „este un singur botez” (Efeseni 4.5). Și mai cred că acest singur botez, nu este botezul în apă, ci este botezul Duhului Sfânt, pentru că noi suntem botezați în trupul lui Hristos, nu prin apă, ci prin Duhul, așa cum am văzut deja în textul din 1 Corinteni 12.13.

Deci noi suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu și suntem călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, numai după ce am fost botezați în trupul de credincioși.

Oh, cât este de minunat!

Păcatul a făcut ca inima lui Isus Domnul să fie deschisă pentru ca Sângele Său să fie vărsat, astfel ca prin Viața din acel Sânge, noi să ne întoarcem prin botezul cu Duhul Sfânt, înapoi, în trupul lui Hristos.

O, Doamne, aceasta te face să uiți de vremea caniculară de afară!

Observați. Când intrați în acel Trup, voi sunteți eliberați de osândă, ca și El, așa că nu mai trebuie să fiți judecați. De ce? Pentru că Dumnezeu a făcut ca judecata să cadă asupra Trupului Său. Deci, dacă voi sunteți în El, Dumnezeu nu vă mai poate

judeca pentru că El v-a judecat deja atunci când L-a judecat pe Hristos. Amin.

Hristos a purtat
judecata voastră, iar când sunteți botezați în acel Trup al lui Hristos,
sunteți liberi de judecata lui Dumnezeu, așa că mânia Lui va trece pe lângă
voi.

Din cauza aceasta El
a spus: „*Eu voi vedea sângele și voi
trece pe lângă voi...*” (Exod 12.13).

Acela era mielul de
jertfă. Sângele era uns pe ușciorii ușii și pe partea de sus a ei, în formă de
cruce, fiind un semn că moartea nu mai putea intra în acea casă.

La fel este și cu
noi. Când moartea încearcă să ne lovească, când încearcă să ne despartă de
Dumnezeu, Sângele este aplicat de Domnul Isus Hristos, iar îngerul morții nu
poate să-L șteargă sau să treacă de EL. Nu domnilor, căci noi suntem liberi;
noi suntem în Hristos și deci, călăuziți de Duhul lui Hristos.

Mulți oameni, bărbați
și femei, au fost călăuziți să facă multe lucruri nobile și le-au făcut prin
Duhul lui Dumnezeu.

Unul din cei mai mari
generali pe care i-a avut America
vreodată, a fost Stonewall Jackson. Cred că n-a mai existat nici un general ca
el, de la Iosua încoace.

Era un bărbat bun; un om al rugăciunii care L-a căutat întotdeauna pe Dumnezeu. Da, domnilor.

Generalul Grant a fost un bețiv, un alcoolic, dar Stonewall Jackson era un creștin, un gentleman și iubea cartea lui Iosua.

El a vrut să fie ca Iosua, iar Dumnezeu i-a împlinit dorința pe care o avea în inimă. Cineva l-a întrebat într-o zi:

„Domnule Jackson, cum puteți să stați și să rezistați unei asemenea opoziții, când atât de mulți oameni sunt împotriva dumneavoastră și când aveți doar o mână de oameni?”

El era un tip micuț de statură, timid, cu ochi albaștri și cu părul închis la culoare. Și știți ce a răspuns?

„Eu nu beau nici măcar un pahar de apă până nu îmi mulțumesc Dumnezeului celui Atotputernic.”

Acolo este secretul: el se încredea în Domnul și era călăuzit de Duhul Lui. Vedeți, aceasta se întâmplă când Dumnezeu vorbește iar omul ascultă glasul Lui.

Înainte de venirea potopului, Noe era un om cu frică de Dumnezeu, un agricultor care trăia la țară. Apoi, el a spus că Dumnezeu i-a vorbit într-o zi și i-a spus să construiască o arcă pentru salvarea casei lui.

Fraților, Dumnezeuul

care i-a vorbit lui Noe atunci, este același Dumnezeu care ne vorbește și în seara aceasta. Și când El i-a spus lui Noe să facă o cale pentru salvarea casei lui, i-a vorbit fiecărui om.

Calea fusese deja

făcută pentru salvare: suferința și moartea pe Calvar a Domnului Isus Hristos, pentru salvarea altora.

Când Noe a intrat în

corabie, nu era nici un semn care să arate că urma să plouă de sus, pentru că nu mai plouase niciodată până atunci, ci Dumnezeu uda pământul prin rouă.

Totuși , El i-a spus lui Noe că urma să

vină judecata, iar Isus a zis: „Așa cum a

fost în zilele lui Noe, va fi și la venirea Fiului Omului.” (Luca 17.26).

Judecata era gata să

lovească, pentru că omul a făcut în continuare ce era rău.

Biblia spune că toate

gândurile lor erau rele și aveau tot felul de lucruri drăcești ca astăzi. Ei au construit piramidele, sfinxul și multe alte lucruri pe care mașinăriile noastre de astăzi nici nu le pot clinti.

Ei au avut sub

control puterea atomului, căci prin puterea benzinei, prin puterea electricității sau cu ajutorul macaralelor și a buldozerelor nu se pot construi astfel de piramide, pentru că acele pietre cântăresc sute de tone. Cum au putut să le ridice ei acolo sus?

Un alt mare mister,

este cum au reușit să le potrivească atât de perfect încât nu poate intra nici măcar o lamă între ele. Vedeți, ei au ajuns atât de inteligenți și de avansați.

Biblia spune că au devenit lucrători în lemn, lucrători în aramă și că au avut un timp de mari descoperiri științifice. Au ajuns atât de inteligenți încât s-au gândit că se pot lipsi de Dumnezeu și că nu mai au nevoie de EL. Dar pentru că Dumnezeu voia ca nici unul să nu piară, i-a vorbit acelui bărbat aflat pe câmp, lui Noe, și i-a spus să construiască o arcă pentru a fi scăpat de judecata ce urma să vină. Vedeți? Și tot El l-a călăuzit cum s-o facă.

Imediat după ce i-a vorbit, Noe a luat niște unelte rudimentare și a început să construiască arca, întocmai cum i-a spus Dumnezeu.

Eu m-am minunat întotdeauna, gândindu-mă la lemnul pe care i-a cerut Domnul să-l folosească. Ce fel de lemn era acela? Lemn de gofer (chiparos). Eu am citit undeva că acest lemn este cel mai ușor și foarte poros, așa că, dacă-l pui în apă s-ar scufunda imediat din pricina porilor care s-ar umplea cu apă. Dar Dumnezeu i-a cerut să-l dea cu smoală și pe dinăuntru și pe dinafară. Cum a făcut aceasta? Noe a scos rășina din alt copac, a fiert-o și a turnat-o în porii lemnului de gofer, așa că ei au fost umpluți, iar când rășina s-a răcit, s-a întărit atât de tare încât a devenit asemeni oțelului.

Ce tablou minunat pentru Biserica de astăzi, care a fost golită de toate lucrurile lumii. Toate inimile s-au golit, iar Dumnezeu a luat un om, o Rudenie: pe Hristos. Și ce a făcut? A luat judecata ce stătea asupra noastră și prin Sângele Domnului Isus, prin Duhul Sfânt, umple orice crăpătură și orice por din care a fost scoasă lumea. Duhul Sfânt le umple și le curățește, pecetluindu-ne pentru acea zi. Amin.

Frate și soră, sunt

foarte mulți oameni care râd de botezul cu Duhul Sfânt, dar acesta este singurul lucru care vă poate salva, pentru că Dumnezeu nu a dat nici o altă cale, ci El a hotărât ca oamenii să fie umpluți cu Duhul Sfânt și călăuziți de Duhul. Corect.

Amintiți-vă că acea

smoală sau rășină, cu care a fost dată arca pe dinăuntru și pe dinafară, a pătruns în pori, realizând o îmbinare care a ferit-o de judecată. Amin.

O, Doamne! Judecata

lui Dumnezeu era apa. Desigur. Și singurul lucru care a ferit arca de ea, a fost rășina.

Tot așa, singura

posibilitate prin care noi vom scăpa de mânia și de osânda judecății lui Dumnezeu, este să ne golim de sine și să lăsăm ca Duhul Sfânt să ne umple golurile cu botezul Lui.

Să nu uitați că în

ziua mâniei, chiar lucrul de care au râs și pentru care l-au batjocorit pe Noe pentru că l-a făcut, s-a dovedit a fi salvarea lui, deoarece el fusese călăuzit de Dumnezeu să-l facă.

Tot așa, lumea de

astăzi râde de lucrurile pe care sunt călăuziți să le facă bărbații și femeile care sunt călăuziți și umpluți cu Duhul Sfânt și le numește „ prostii ” , dar așa cum acela a fost singurul lucru care l-a despărțit pe Noe de judecată (aleluia), tot așa, sângele lui Hristos e singurul lucru care ca separă Biserica de lume, prin Duhul Sfânt.

Denominațiunile,
cunoștința și educația nu o vor putea face, ci este nevoie de botezul Duhului Sfânt; este nevoie ca inima noastră să se golească înaintea lui Dumnezeu, pentru că atunci când Dumnezeu ne va umple, vom fi călăuziți de Duhul Sfânt. Amin. Mie îmi place aceasta.

El a făcut o
pregătire pentru noi. A luat Viața din Hristos (aceasta s-a întâmplat pe cruce, din cauza păcatului) a luat Viața care era într-un Om care a trăit și a mâncat ca mine și ca tine, și a turnat-o în noi, atunci când ne-am golit și am devenit ușori.

V-ați rugat vreodată
până când ați simțit că parcă umblați pe nori? Aceasta este când sunteți ușori.

Biblia spune în Evrei

12. 1-2:

„Și noi dar fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte (să ne golim) orice piedică, și păcatul care ne înconjoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință (cu răbdare) în alergarea care ne stă înaintea.

Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus...”

Gândiți-vă că El a
fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre și Viața a ieșit din El pentru noi.

Noe a luat acel

copac, l-a pus jos și l-a lovit pentru ca rășina să curgă afară din el. Apoi a turnat-o peste acei pori ca să facă un legământ, ca să facă o separare pentru ceva ce avea să plutească.

Ceea ce a făcut Noe

nu putea fi dovedit științific, pentru că el era călăuzit de Dumnezeu.

Tot așa se întâmplă

și cu bărbații și femeile care sunt născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu; ei sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu să trăiască și să se poarte ca și creștini și să creadă Evanghelia deplină a Domnului Isus Hristos. Amin.

Vedeți? Este vorba de

o călăuzire, dar pentru un necredincios totul este un nonsens. În seara aceasta, eu pot să vă dovedesc cu Biblia, că Biserica Dumnezeului celui viu este zidită pe Adevărul duhovnicesc descoperit.

Încă de la început,

când Cain și Abel erau în Eden, amândoi erau la fel de religioși, dar cine i-a spus lui Abel să ia un miel? Cine i-a spus lui Cain să aducă ceva frumos, ca jertfă, ceva care să impresioneze ochiul lui Dumnezeu?

Cain se închina la fel

ca și Abel, a adus o jertfă și a fost la fel de sincer ca și el, dar sinceritatea nu vă mântuiește, ci Dumnezeu are o cale și un program, iar voi trebuie să pășiți conform Lui.

Cain a venit și s-a

închinat, dar cu toate acestea a fost respins. Prin urmare, dacă Dumnezeu i-ar cere unui om doar să vină la biserică, să se plece la altar, să se închine,

să-și plătească zeciuiala și să facă fapte bune, care să mărturisească pentru el în slavă, înseamnă că a fost nedrept atunci când l-a osândit pe Cain.

În ce-l privește pe

Abel, el n-a primit trecere prin faptul că a ridicat mari organizații, sau altare pline cu flori, ci prin faptul că a fost călăuzit de Duhul lui Dumnezeu.

Astfel, el s-a dus, a

luat un miel, i-a înfășurat o mlădiță de viță de vie în jurul capului și l-a sacrificat pe un altar, apoi, a murit pe același altar pe care a murit și mielul lui.

Vedeți? Aceasta era o descoperire.

Orice om care vine la

Dumnezeu și este eliberat de judecată, trebuie să moară pe același altar pe care a murit Mielul, golindu-se pe Sine de totul, pentru ca Dumnezeu să-l poată umple cu Duhul Sfânt. Așa este. Observați , într-o zi Isus i-a întrebat pe ucenicii Săi:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?” Și ei i-au răspuns:

„Unii zic că ești Ioan Botezătorul, alții zic că ești Ilie, alții Ieremia sau unul din prooroci.”

„Dar voi, cine ziceți că sunt?”

Vedeți? ” Mie nu-mi

pasă ce zic alții, ci vreau să văd care este părerea voastră cu privire la Mine.”

Și Petru, fiind

călăuzit de Duhul Sfânt, nu a spus părerea cuiva, ci a zis: „*Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.*” Ascultați acum

ce i-a spus El lui Petru: „*Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă*

nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta”. Tu nu ai învățat

aceasta din vreo carte, nici în vreun seminar, nu ai învățat-o în biserică,

nici de la mama sau de la tatăl tău, nici nu ți-a spus-o vreun predicator,

oricât de bun ar fi el, ci ți-a fost descoperită de Tatăl Meu care este în

ceruri. El te-a călăuzit să depui această mărturie, de aceea îți spun: „*Tu ești Petru, și pe aceasta piatră voi zidi*

Biserica Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui” (Matei

16.13-18).

Pe ce este zidită Biserica Sa? Pe adevărul duhovnicesc descoperit de Dumnezeu cel viu.

Dacă sunt multe

învățăături ale Evangheliei care vi se par grele, puneți-vă pe genunchi și rugați-vă până când Duhul Sfânt intră în voi și vă călăuzește la izvor.

Iar dacă vă coborâți

la izvor, goliți-vă, pentru ca Dumnezeu să vă poată umple, căci atunci veți fi călăuziți de Duhul. Și nu uitați: fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt călăuziți de Duhul Lui.

Bătrânul patriarh

Avraam, avea 75 de ani, iar Sara avea 65 de ani, când, într-o zi, Dumnezeu i-a întâlnit jos, în cetatea Ur din valea Șinear, și când El i-a spus lui Avraam:

„Te voi binecuvânta și-ți voi da un fiu prin Sara”, după care a adăugat: „Dacă vei mai rămâne în mijlocul necredinței de aici, vei ajunge să te îndoiești de cuvintele mele, așa că ieși, separă-te de ei!

De obicei, când un om dorește să fie un credincios adevărat, trebuie să se separe de prietenii din lume și de toți oamenii, și aceasta pentru că ei vă vor chema întotdeauna înapoi, în lume. Știați că anturajul din jur are mult de spus?

Fratele Bosworth

obișnuia să spună că dacă iei un ou de găină și-l pui sub un cățel, iar apoi îl legi pe câine acolo, astfel încât să încălzească acel ou, la timpul hotărât ar ieși un pui. Dar nu cățelul a scos puiul ci el a încălzit doar oul. De aceea v-am spus că anturajul și împrejurările din jur, vă influențează.

Dacă ești creștin, tu te vei asocia cu creștinii și vei umbla cu ei, pentru că trebuie să ai un anturaj potrivit în jur.

Dacă vei merge la diferite cluburi sau în locuri unde se dansează și spui că ești creștin, primul lucru pe care vreau să-l știi este că vei crede că totul este în ordine.

Aceasta este problema cu biserica pentecostală și nu doar cu ea. Aceasta este problema cu femeile pentecostale care își taie părul și poartă machiaj, aceasta este problema cu bărbații care se poartă cum se poartă. Cauza? Ei s-au asociat din nou cu prietenii.

V-ați adunat împreună

și ați lăsat jos barierele. Acesta-i motivul pentru care nu mai puteți auzi predicile aspre, acesta-i motivul pentru care bărbații se tem să le predice.

Predicatorii se tem
să atingă aceste lucruri pentru că soțiile lor se poartă la fel.

Eu am avut un bărbat
care lucra cu mine: conducea un camion. Era un om foarte bun, dar fuma. Nu avea pretenția că este un creștin, însă era cumsecade, iar eu îl aveam ca ajutor. Și iată că într-o zi un predicator mi-a zis:

„Noi nu putem accepta
așa ceva. Suntem oameni ai Evangheliei Depline, și cu siguranță oamenii s-ar supăra dacă ar ști că ai cu tine un om care fumează.”

„Bine, atunci am să-l
las și voi alege pe altcineva.”

„În ordine.”

„Eu am testat încă
vreo 2-3 oameni, dar nu poți avea încredere în ei, pentru că întotdeauna când vreau să merg undeva, ei sunt plecați deja în altă parte. Acesta este motivul pentru care l-am ales pe el.”

„Noi suntem oameni ai
Evangheliei Depline, iar un astfel de om ar fi o pricină de poticnire printre noi.”

„Dacă așa stau lucrurile, îi voi spune omului într-un mod cât mai frumos, că nu-l mai iau cu mine.” Și așa am făcut.

În dimineața următoare, ne-am dus la un cort foarte mare. Cred că era de 4-5 ori mai mare decât acesta și era plin de oameni.

Am urcat pe platformă cu predicatorul care-mi vorbise astfel despre ajutorul meu și el mi-a prezentat pe cineva, zicând: „Acesta este supraveghetorul general de la Biserica Cutare, o mare biserică denominațională.”

„Sunt încântat de cunoștință”, am spus eu, iar el mi-a zis:

„Frate Branham, aș vrea să ți-o prezint pe soția mea.”

Oh, eu n-am mai văzut în viața mea o asemenea arătare. Avea părul tăiat băiețește și întors afară la capete; buzele îi erau date cu un strat gros de ruj, iar rochia pe care o purta, parcă era turnată pe ea. Nu am văzut în viața mea o asemenea nepotrivire.

Avea niște unghii lungi, vopsite cu un roșu sângeri, de parcă îi sângerau degetele. Am privit-o lung, apoi l-am întrebat pe soțul ei:

„Nevasta ta este o

creștină?”

„O, desigur, este o
sfântă.”

„După felul cum
arată, cu culoarea aceea albastră din jurul ochilor și cu toate celelalte
lucruri, mie nu mi se prea pare a fi creștină.”

Care este problema?

Ei s-au îndepărtat de vechia lor piatră de hotar. Da, fraților, v-ați
îndepărtat de Biblie; v-ați îndepărtat de călăuzirea Duhului Sfânt v-ați dus
afară la fel ca ceilalți. Aceasta este problema voastră.

Credeți că acel
predicator ar putea predica împotriva acelor lucruri? Iar celălalt,
predicatorul care m-a dus acolo, era cumnatul lui.

Apoi, când ne-am dus
să mâncăm la hotelul Antler, soția lui s-a ridicat împotriva mea și mi-a zis:

„Ascultă frate
Branham, tu îți vei ruina slujba!”

„Doamnă, aș vrea
să-ți spun ceva. Dacă slujba mea va fi distrusă de predicarea Evangheliei,
atunci să fie distrusă!”

Același lucru s-a

spus și despre un bărbat de culoare. Ei
i-au zis:

„Uite ce e, Sambo, nu
mai predica cu atâta foc despre botezul cu Duhul Sfânt, căci dacă vei continua
așa, cu siguranță îți vei ruina singur biserica.”

Și el a răspuns:

„Ascultă șefule, dacă există vreo biserică ce a fost distrusă prin vestirea cu
foc a botezului cu Duhul Sfânt, să mi-o arăți și mie, căci știi ce voi face
atunci? Am să urc pe turla ei, am să-mi pun mâna neagră pe ea, apoi am să zic:
„Ferice de morții care mor în Domnul, căci ei se vor odihni în mormânt! Desigur.

Să nu vă temeți, căci

Duhul Sfânt nu va răni pe nimeni; El ar putea răni păcatul, dar niciodată
neprihănirea, pentru că fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt călăuziți de Duhul
Său.

Pe Avraam nu l-a

interesat ce au spus ceilalți, atunci când Dumnezeu i-a zis:

„Separă-te de ei!” și a plecat fără să știe
încotro o va apuca. Amin.

Ce-ți pasă unde

mergi? Du-te înainte! Poate zici:

„Frate Branham, unde

te călăuzește Domnul?” Nu contează, continuă să mergi!

Avraam era călăuzit de Duhul lui Dumnezeu, așa cum au fost călăuziți toți marii bărbați ai lui Dumnezeu.

Tu nu trebuie să-L întrebi pe Dumnezeu despre ce este vorba, nici să te așezi jos și să-ți închipui cum vine științific cutare lucru, sau cum vine Duhul Ființei supranaturale în noi, căci dacă faci aceasta, ești la fel ca hotentoții din Africa.

Ei au un cuvânt pe care-l folosesc pentru Cel nevăzut:

„Amoya”, adică „vântul”. Când am fost acolo, ei îmi spuneau; „Tu te închini la Dumnezeu, care este o Forță ce nu se vede.”

Vedeți? Ei au fost învățați că trebuie să vadă ceva înainte ca să se închine, dar aceasta este idolatrie, pentru că Dumnezeu este Duh, iar cei care I se închină, trebuie s-o facă în Duh și în Adevăr, toți fiind călăuziți de același Duh. Aleluia!

Moise era un om al lui Dumnezeu, călăuzit de Duhul Lui. Oh, dar odată și el a vrut să conducă pentru că avea toată știința matematicii și o bună pregătire militară. Știa că este un om mare și ca urmare s-a gândit că poate elibera singur poporul său, însă curând și-a dat seama că a eșuat.

Orice tehnică a folosit, s-a dovedit greșită. Astfel, știm că a ucis un om, aceasta fiind prima tehnică militară care se învață: să ucizi pe cineva. Vedeți? Aceasta a fost și

tactica lui: folosindu-se de educația sa militară, s-a dus și a omorât un om, ceea ce a făcut ca timp de patruzeci de ani să meargă în pustie, fiind un străin pentru frații săi.

Ce a urmat apoi? A

mers în prezența lui Dumnezeu. Duhul Sfânt a luat un rug de foc și în cinci minute l-a învățat totul despre conducere. Vedeți? Lui Dumnezeu i-a trebuit mai mult ca să scoată din el toată milităria, decât i-a trebuit ca să pună adevăratul Duh Sfânt, astfel încât să fie călăuzit de Duhul.

Aș vrea să observați

că, cu toată instrucția sa militară, cu toată teologia și înțelegerea asupra Bibliei, Moise a fost un laș. Mama lui l-a învățat de copil ce se va întâmpla cu el, cum va fi eliberatorul poporului Israel și toate celelalte lucruri dar cu toate acestea, în mintea lui nu era capabil să îndeplinească scopul dat.

Acest lucru este

valabil pentru orice om. Indiferent câtă teologie cunoaște, el nu e apt pentru lucrare până nu primește botezul cu Duhul Sfânt, pentru a fi călăuzit în totul de Duhul lui Dumnezeu.

Odată, o sută

douăzeci de credincioși s-au urcat în camera de sus, pentru că Isus le spusese ucenicilor Săi, după ce-L urmaseră timp de trei ani și jumătate și-i învățase:

„Voi sunteți martorii Mei, ai acestor lucruri, dar mai întâi rămâneți în cetate, în Ierusalim, până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” (Luca 24.48-49).

Măcar că fuseseră

asociații Lui timp de trei ani și jumătate și văzuseră minunile Lui; măcar că

cunoșteau bine învățăturile Lui, totuși trebuiau să primească Duhul Sfânt ca să-i călăuzească.

Școlile noastre sunt

bune, dar este nevoie să fie călăuzite de Duhul Sfânt. Așa este. Fraților, atunci când primiți Duhul Sfânt, El vă va călăuzi să faceți cele mai ridicole lucruri; vă va călăuzi să faceți lucruri la care lumea nici nu s-ar gândi.

Și nu uitați că dacă

ei i-au prigonit pe prorocii care au fost înainte de voi, vă vor prigoni și pe voi, dar Isus a spus: *„Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri...”* (Matei 5.12). Ce minunat!

Prigoniți din pricina

faptelor voastre ciudate.

Haideți să vedem

aceasta doar un minut. Iată, aici este un bărbat care are toată instrucția militară; are toată teologia seminaristică și cunoaște Biblia, dar este un laș, așa că stă în spatele deșertului și se teme să meargă în Egipt ca nu cumva să fie ucis acolo. Îi este teamă să meargă chiar și să-i viziteze pe cei dragi.

Dar când s-a întâlnit

cu Dumnezeu, acolo sus pe munte și a primit o descoperire de la El; când a început să fie călăuzit de Dumnezeu, Moise a făcut cel mai ridicol lucru pe care putea să-l facă un om: s-a dus, l-a sărutat pe socrul său, și-a pus soția și copilul pe un măgar, a luat un băț strâmb în mână și a pornit la drum. Da, bătrânul Moise mâna măgarul și spunea celor pe care îi întâlnea: *„Aleluia! Noi mergem să cucerim Egiptul.”*

Dacă aceea nu era o
privești de răs, să vezi un bătrân mergând spre acel Imperiu puternic care
avea milioane de bărbați instruiți, ca să-l biruiască, nu știu care alta ar
putea fi.

„Unde te duci Moise?”
îl întrebau cei ce-l întâlneau.

„Mă duc să cuceresc
Egiptul!”

„Dar cum o vei face?”

„Dumnezeu este Cel ce
mă conduce. El a pus înlăuntrul meu Ceva care mă împinge acolo.”

Și lucrul bun este că
a și făcut-o. El s-a dus și a biruit pentru că a fost călăuzit de Duhul lui
Dumnezeu.

Tot așa, tu strigi,
plângi, sari în sus și în jos și nu știi ce se întâmplă.

De obicei când mă
întorc de la vânătoare sus în munți, merg într-un anumit loc unde se află cea
mai bună apă pe care am băut-o vreodată. O, cum aș vrea s-o beau și în seara
aceasta!

Eu merg acolo, mă pun

jos și beau. Este cel mai vesel pârâiaș pe care l-am văzut și clipocește într-una. Odată, am vorbit cu acel pârâiaș și i-am zis:

„Ce te face să fii
atât de vesel? Poate fiindcă beau căprioarele din tine?”

„Nu, nu pentru
aceasta sunt vesel.”

„Atunci poate ești
vesel și clipocești așa, pentru că beau din apa ta?”

„Nu, nici acesta nu
este motivul.”

Oh, și dacă ar putea
vorbi, știți ce mi-ar spune pârâiașul?

„Nu sunt eu cel care
clipocește așa, ci este ceva din interiorul meu, care mă împinge și mă face să
clipocesc.”

Așa este cu orice om
care este născut din Duhul lui Dumnezeu. Nu mai merge el însuși, ci este Ceva
în spatele lui, este călăuzirea Duhului Sfânt, care-l determină să facă lucruri
la care nici măcar nu s-a gândit vreodată.

Vezi, frate, nu ești
tu cel care clipocește ci este Ceva în tine care o face. Nu ești tu cel care

strigă, ci este Ceva din tine; nu ești tu cel care plânge, ci este Ceva din glanda ta lacrimogenă. Amin. Asta este.

Moise s-a dus în Egipt

cu nevasta și cu cei doi copilași ai săi, călare pe măgar, cu un băț în mână, cu un băț strâmb și uscat, cu pletele atârând așa, sau poate că era chel și avea numai câteva șuvițe, cu spatele încovoiat. Vă dați seama cam cum arăta acel bătrân de 80 de ani, care spunea că merge să biruiască Egiptul, acea națiune mare și puternică.

Aceasta arată că nu

contează că ești în minoritate câtă vreme ești călăuzit de Duhul Sfânt, căci atunci, unul este o majoritate.

Atunci nu te mai

interesează ce spun vecinii :„ Știi ceva? Nu știu ce s-a întâmplat cu ea, căci mai înainte obișnuiam să mergem în oraș împreună și ne cumpăram tot felul de haine, dar acum ea nu le mai îmbracă. Cu siguranță, ceva este în neregulă cu Sally”.

Sigur că este, pentru

că acum ea este condusă de Dumnezeu.

„Știi ceva? De

fiecare dată când bate clopotul la biserică, Sally se duce acolo.

Păi, lăudat să fie

Domnul, căci acesta este un lucru bun!

Care este deosebirea?

Ea are ceva care o împinge să se poarte așa și care o călăuzește.

Mie îmi place foarte

mult să stau pe deal, iar noaptea obișnuiesc să las ferestrele deschise. În apropierea casei sunt tufișuri în care stau zeci de mierle.

Eu țin pisicile

departe de ele, cu ajutorul unei puști de 22 mm. Cred că nu am rănit vreun iubitor al pisicilor prin ceea ce am spus, dar cu siguranță aș răni orice pisică dacă ar încerca să se atingă de acele păsări. Ele vin și trăiesc acolo pentru că încercăm să le ocrotim, iar noaptea stau în acele tufișuri și cântă. Odată am citit despre ele și știți ce scria că fac? Ele își fixează privirea asupra unei stele sau asupra luminii lunii.

Dacă cumva sunt nori,

dar printre ei observă un punct luminos, mierlele încep imediat să cânte. Cântă cât timp văd lumina pe cer, pentru că știu că undeva este lumină și că soarele vă străluci din nou pe pământ.

La fel simțim și noi

când vedem o adunare de modă veche a Duhului Sfânt. Chiar dacă trăim aici jos, când simți prima licărire a lui Dumnezeu coborând din ceruri în inima ta, dacă ești un copil a lui Dumnezeu, ea te va face imediat să cânti: „Slavă Dumnezeului celui Preaînalt.” Da, aceasta se va întâmpla indiferent cât de rece e biserica.

Ai putea fi și în

catedrala de la Roma căci tot ai striga: „Aleluia!”

Nu cu mult timp în

urmă, un băiat s-a convertit și s-a dus să se alăture la o anumită biserică (sper că voi nu aveți așa ceva pe aici). El și soția lui erau metodiști, iar după ce s-au convertit, s-au mutat de la țară la oraș, ducându-se astfel la o mare biserică în care au primit o grămadă de teologie.

După vreo doi ani,
bătrâna lui mamă i-a scris:

„Scumpule, mai mergi
la biserică?” iar el i-a răspuns:

„Da, mamă. Eu și
Molly mergem întotdeauna la biserică.”

„Ei bine, am să vin
să vă vizitez.” Și astfel mama băiatului a coborât din munții Kentucky și a mers la oraș cu portul ei din Kentucky: avea o haină cu gâtul înalt și cu umerii umflați, niște pantofi mai vechi și o rochie lungă până jos.

Când a intrat în biserică,
cineva a zis: „Din ce magazin de antichități a ieșit femeia aceasta?”

Băiatul și nora ei,
nu au vrut s-o ducă la biserică pentru că știau că e gălăgioasă și se temeau că îi va face de rușine. Ea venea dintr-o biserică gălăgioasă.

Astfel, în dimineața
când ea a intrat în adunare, i-a spus omului de la ușă:

„Slăvit să fie
Domnul!” la care el a răspuns: „Hmm!”

Femeia și-a căutat un
loc și s-a așezat. Nora ei privea în jos, în timp ce fața îi era roșie ca
focul, iar pe ureche se putea aprinde liniștit un chibrit. Fiul ei privea și el
jenat într-o parte.

De ce aceasta? Pentru
că au ajuns într-o mulțime greșită; într-un anturaj greșit.

Așa se întâmplă și cu
voi când vă amestecați cu o mulțime greșită. Arată plăcut și este atrăgător,
dar ați ajuns într-un loc greșit.

După un timp,
predicatorul a spus:

„Dragi prieteni, noi
avem un Răscumpărător și acesta este Domnul Isus.”

Imediat femeia a
strigat: „Amin”, la care predicatorul a zis: „Hmm!”

El a continuat: „Și
El a venit pe pământ ca să-i salveze pe cei pierduți.”

„Aleluia! Așa este!”,
a strigat femeia. Atunci predicatorul i-a făcut semn diaconului , care s-a dus

la femeie și i-a zis:

„Doamnă , ne bucurăm
că ați venit în biserică la noi, însă prin ceea ce faceți îl întrerupeți pe
păstor. Dacă nu păstrați liniștea, va trebui să vă conducem afară.”

„În cazul acesta,
puteți să mă conduceți deja, pentru că nu pot să tac.” Amin. Asta este.

Când ești călăuzit de
Duhul lui Dumnezeu, tu vei exploda dacă nu spui ceva. Amin. Călăuzit de Duhul
lui Dumnezeu.

Acum priviți. Probabil
că femeia aceea bătrână nu își avea numele scris în registrul nu știu cui, însă
cu siguranță îl avea scris în Cartea Vieții Mielului. Oh, iar eu prefer să-l am
scris mai degrabă acolo, decât în oricare parte!

Poate aici pe pământ
ea nu a valorat prea mult, dar în ceruri era o sfântă. Amin.

Era o femeie
călăuzită de Duhul lui Dumnezeu.

Moise s-a dus în
Egipt și i-a eliberat pe copiii lui Israel pentru că era călăuzit de Duhul lui
Dumnezeu. Și pot spune că toate lucrurile pe care le-au făcut sfinții prooroci
în Vechiul Testament, au fost sub călăuzirea Duhului lui Dumnezeu.

Ce om mare era Ilie
și cum s-a dus acolo sus, călăuzit de Duhul lui Dumnezeu și l-a provocat pe
Ahab, zicând: *„Strânge tot Israelul și pe
toți prorocii tăi, pe muntele Carmel, ca
să vedem cu cine este Dumnezeu real.”* Așa se face.

„Să-i punem într-o
confruntare ca să vedem de partea cui este Dumnezeu!”

Și Biblia spune că
i-au adus acolo pe toți prorocii lui Baal și ai Astarteei, iar ei și-au adus
jertfele, s-au tăiat, au sărit în jurul altarului strigând cu toată
sinceritatea: „Baale, auzi-ne! Baale, răspunde-ne !” dar totul a fost zadarnic.

Văzându-i ce fac,
Ilie și-a bătut joc de ei, zicând: *„Strigați
tare, fiindcă este dumnezeu; se
gândește la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme,
și se va trezi. Strigați puțin mai tare!”* (1 Împărați 18.27 – parafrizare).

El vorbea așa, pentru
că știa că nu este nimic din toate acelea. Apoi, spre seară, când era vremea să
se aducă jertfa, Ilie a luat un junc, l-a tăiat bucăți și l-a pus pe altar,
apoi a pășit în față călăuzit de Duhul lui Dumnezeu și a zis:

*„Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe că eu sunt
slujitorul Tău și că toate aceste lucruri
le-am făcut după porunca Ta.”* (v. 36). Amin.

Eu vă spun că atunci
când bărbații și femeile se predau lui Dumnezeu și sunt călăuziți de Duhul

Sfânt, diavolii tremură, iar păcătoșii se trezesc. Ce deosebire este!

După ce și-a adus
jertfa, Ilie a spus:

„Ascultă-mă Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel inima spre bine!”
(versetul 37).

Atunci a căzut foc de
la Domnul și a mistuit arderea de tot, pentru că Ilie era călăuzit de Duhul lui Dumnezeu.

Fraților, pentru
bărbații și femeile care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, nu mai este nici o osândire, pentru că ei sunt în Hristos și nu mai umblă îndemnurile firii ci după îndemnurile Duhului.

Priviți la Maria. Ea
era o fată tânără de 18 ani și trăia într-o cetate destul de importantă. Biblia spune că era fecioară, deci trăia corect, proceda corect și se purta corect, iar Dumnezeu căuta în tot poporul o fecioară în care să aibă încredere.

Desigur, El a văzut
și acolo femei care cântau imnuri frumoase în biserică, dar când a observat-o pe fata aceea micuță și sărmană care venea cu găleata cu apă de la fântână, a zis: „ O voi lua pe ea!”

Apoi, Domnul i-a
vorbit și i-a spus ce urma să facă și anume, că ea urma să aibă un copilăș fără

să cunoască vreun bărbat.

Imediat tânăra i-a

răspuns: „*Iată roaba Domnului: făcă-mi-se*

după cuvintele Tale.” (Luca 1.38)...Cu alte cuvinte, ea a spus: „Eu nu știu cum o vei face, pentru că nu am cunoscut nici un bărbat; nici nu voi merge la vreun medic ca să-l întreb cum se poate aceasta, dar dacă Tu spui că așa va fi, mie nu-mi pasă ce vor spune oamenii despre aceasta, ci cred cuvintele Tale.” Și L-a crezut pe Dumnezeu pe Cuvânt.

Dacă ești călăuzit de

Duhul lui Dumnezeu, tu nu poți citi această Biblie, iar apoi să spui: „Zilele minunilor au trecut. Nu mai există vindecare divină!”. Sau altceva de felul acesta.

Duhul lui Dumnezeu va

mărturisi fiecare Cuvânt din Biblie, dovedind că este Adevărul. Amin. Dumnezeu le va vorbi celor ce sunt ai Săi. Da, domnilor.

Și știți ceva? Maria

nu a stat până a simțit noua viață din ea; nu a așteptat până să fie sigură că e însărcinată, ci de îndată ce i-a vorbit îngerul, a început să se bucure, zicând: „Voi avea un copil.” Amin. Ea l-a crezut pe Dumnezeu pe Cuvânt, pentru că era călăuzită de Duhul lui Dumnezeu și astfel a devenit mama Domnului Isus Hristos. Vedeți? Ea l-a luat pe Dumnezeu pe Cuvânt.

Micuța Marta era o

copilă harnică și întotdeauna a dorit să aibă o casă cât se poate de curată. Astfel, ea curăța totul și păstra o ordine desăvârșită, în timp ce Maria stătea și asculta Cuvântul Vieții.

Totuși, cred că și
Marta era atentă la ceea ce se vorbea, pentru că într-o zi a dovedit aceasta.

Într-o zi, după ce
fratele ei a murit și era pus de patru zile în mormânt, iar viermii începuseră
să-l mănânce, ea a auzit că vine Isus. Acesta este un bun mesaj.

Când a auzit că vine
Isus, Marta a fost sigură că atunci când va ajunge în prezența Lui, toate
îngrijorările ei se vor sfârși.

Cred că ar fi bine să
gândim și noi așa astăzi. În timp ce se gândea la aceste lucruri, Duhul Sfânt a
cuprins-o și a călăuzit-o drept la EL. Și fiind călăuzită de Duhul, ea l-a spus
Domnului Isus: *„Doamne, dacă ai fi fost
aici, n-ar fi murit fratele meu! Dar și acum, știu că orice vei cere de la
Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu.”* (Ioan 11.21-22). Amin.

Atunci Isus i-a zis „
Fratele tău va învia.” Scuzați-mă,
dar ce altceva ar fi putut să spună El?

El a spus: „Crezi că
sunt în stare să fac aceasta?” și Marta a răspuns:

„Da, Doamne, cred. În
inima mea este ceva; mă simt călăuzită de Duhul să spun că Tu ești Hristosul,
Fiul Dumnezeului celui viu!”

Atunci El a întrebat:

„Unde l-ați pus?” și S-a dus la mormântul lui Lazăr plângând.

Când a ajuns la mormânt, fiind călăuzit de Duhul lui Dumnezeu, căci Dumnezeu era în El fără măsură, a spus: *„Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat.*

Știam că întotdeauna Mă ascuți, dar vorbesc așa pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimis.” (versetul 41b-42).
Cu alte cuvinte, El spunea că prin aceasta le dă un exemplu celor prezenți.

După aceea, a spus: *„Dați piatra la o parte!”* Ei L-au ascultat și au îndepărtat piatra, după care a strigat cu glas tare: *„Lazăre, vino afară!”* și omul acela care intrase deja în putrefacție, s-a ridicat în picioare, așa legat cum era, și a trăit din nou. Amin.

Apoi, Biblia vorbește de o altă femeie care avea o scurgere de sânge, dar era călăuzită de Duhul lui Dumnezeu. Eu pot s-o văd cum stătea acolo, sus pe deal. Oh, își cheltuisese toți banii pe la medici, iar soțul ei era mort, probabil. Poate ca avusese o fermă, dar o vânduse ca să poată plăti nota de plată a doctorului. Nu mai avea nici un ban, iar starea în care se afla era tot mai rea.

Erau deja mulți ani de când avea acea scurgere de sânge, când într-o zi, privind pe fereastră, palidă și slăbită, și-a zis:

„Oare cine trece pe acolo de este așa gălăgie mare?”

Voi știți că acolo

unde era Isus, se aduna imediat o grămadă gălăgioasă și agitată de oameni. Este ciudat, dar așa se întâmpla, iar în ziua când El a intrat călare pe acel măgăruș, în Ierusalim, a spus: „...dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga!” (Luca 19.40).

Acolo unde este El, e

o grămadă de emoție. Voi veți găsi întotdeauna multă gălăgie, iar mie îmi place să stau acolo.

Dacă urăsc ceva, este

acea stare de liniște. Dacă mergeți într-o morgă...voi aveți și aici, în Shreveport și știți cum este acolo. Aceasta îmi amintește de antreprenorul de pompe funebre care duce mortul în capelă, după ce-l îmbălsămează și-l ține acolo...El este mort și nu scoate nici un sunet.

Cam așa este și cu

aceste organizații. Ele îi învață pe oameni o teologie moartă, care îi face să fie la fel de morți ca și morții din capelă, pentru că nu li se spune nimic despre Duhul Sfânt care îi poate umple și călăuzi, dându-le o viață nouă.

În ordine.

Și ce s-a întâmplat?

Femeia aceasta și-a zis: „Simt o călăuzire ciudată și cred că dacă aș putea să ajung acolo și să mă ating de haina Lui, mă voi face bine. Doctorul nu mi-a spus nimic despre aceasta, iar dacă predicatorul mă vede că merg acolo, oh, mă va excomunica imediat. Asta ar pune capac. Prin urmare, am un singur lucru de făcut: să nu ascult ce zice doctorul și să nu iau aminte la amenințările predicatorului, căci amândoi au spus că Isus este un fanatic, dar eu nu cred aceasta. Poate că este mai bine să nu mă duc acolo?”

Atunci Duhul Sfânt

i-a spus: „Fiică, dacă vrei să fi vindecată, du-te acolo!” și femeia s-a grăbit să-L asculte, așa că s-a dus acolo unde era El.

Oh, erau atât de

mulți oameni în jurul Lui, că nici măcar nu a putut să se apropie de El. Dar știți ce a făcut atunci? S-a strecurat pe jos, printre picioarele oamenilor, până a ajuns atât de aproape încât a putut să-i atingă haina.

Vedeți? Duhul Sfânt

i-a spus ce să facă, iar ea l-a fost credincioasă. Și eu vă spun: nimic nu poate provoca o asemenea credință, decât Duhul Sfânt. El este Cel ce dă și credința

pentru mântuire, pentru că este scris: *„Nimeni*

nu poate veni la Mine, dacă nu Îl

atrage Tatăl, care M-a trimis”, iar acesta este Duhul Sfânt.

Nici un om nu poate

fi salvat dacă acea credință nu acționează în locul lui.

Acea femeie a avut

credință, iar Duhul Sfânt a călăuzit-o acolo jos. Când a ajuns la acea mulțime, Satana i-a zis imediat:

„Uită-te în jur! Cum

crezi că vei ajunge la El? O, ești atât de slăbită încât de îndată ce vei încerca să treci prin mulțime, vei fi călcată în picioare.”

Și o pot auzi,

zicând: „Doamne, cum voi putea ajunge la El?”

Și Duhul Sfânt i-a

zis: „Pune-te în genunchi!” Asta este ceea ce spune El întotdeauna: „Pune-te în genunchi și dă-i drumul.”

Astfel, ea s-a târât

prin mulțime până s-a putut atinge de haina Lui, fiind călăuzită de Duhul Sfânt, după care s-a târât înapoi, până a ieșit afară și a stat de-o parte. Dar când a făcut aceasta, Isus a zis: „*Cine s-a atins de Mine?*”. Amin.

Acesta este felul de

procedură și în seara aceasta: puneți-vă pe genunchi și stați jos până când El vă va întreba: „*Cine s-a atins de Mine?*” Amin.

Când s-a atins de

poala hainei Lui, femeia s-a vindecat pe deplin, pentru că fusese călăuzită de Duhul Sfânt să facă aceasta.

Tot în zilele acelea

era un biet om sărman, care stătea la scaldătoarea Betesda. El zăcea de 38 de ani, având o infirmitate în trupul său și se ruga din toată inima lui pentru izbăvire.

Și iată că Isus a

fost călăuzit de Duhul Sfânt exact acolo unde era el și l-a vindecat. În vreme ce ceilalți se gândeau la bolile și problemele lor, El a trecut printre ei, fără să scoată o vorbă, și a mers mai departe.

Vreți ca Dumnezeu

să-Și trimită puterea asupra voastră? Duceți-vă, rugați-vă și credeți, căci atunci, Duhul Sfânt vă va aduce vindecare, salvare și orice aveți nevoie de la

Dumnezeu.

Eu pot vedea o mulțime de 120 de oameni, care erau atât de lași încât s-au ascuns. Oh, cât de lași erau ei! Ei s-au dus deci, în odaia de sus, unde au stat ca niște lași: cu ușa și ferestrele încuiate și vorbeau doar în șoaptă pentru că se temeau de evrei. Dar aceasta s-a întâmplat numai până când s-a revărsat Duhul Sfânt peste ei.

Biblia spune că „deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei.

Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se peste ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.”

Ce a urmat? Imediat după aceea, ei au ieșit pe stradă călăuziți de Duhul Sfânt.

Fraților, acel Foc care a fost aprins în acea zi a cincizecimii, lovește încă și astăzi inimile noastre, oamenii care vor să fie călăuziți de Duhul Sfânt.

Dacă ești gata să fi călăuzit de Duhul Sfânt, să-L asculți și să faci tot ce poți pentru El, când vezi un loc în care poți fi folosit, lasă-te călăuzit de Dumnezeu. Credeți aceasta?

Eu cred că Duhul Sfânt este acum aici, ca să ne călăuzească. Credeți aceasta? Eu cred că El ne-a călăuzit aici, în seara aceasta, căci altfel nu am fi venit în acest cort

fierbinte. Nu, domnilor, dar Dumnezeu ne-a călăuzit aici.

Oh, iar dacă Dumnezeu te-a călăuzit aici, înseamnă că a făcut-o cu un scop; a făcut-o pentru că vrea să-ți dea Ceva. Sunt sigur că fiind supărat și obosit, nici eu nu aș fi venit aici doar ca să mă vedeți voi. Nu, nu. Iar când am venit, am făcut-o fără să știu despre ce voi vorbi, dar Duhul Sfânt a început să reverse.

Fraților, acum avem mesajul în inima noastră, de aceea haideți să facem ceva. Amin.

Haideți să-L rugăm pe Dumnezeu, în Numele lui Hristos, să ne umple inimile, din nou, ca să plecăm de aici cu o nouă viziune asupra lucrurilor, cu o nouă hotărâre, lăsându-ne călăuziți de Duhul Sfânt, închiși înăuntru și separați de lucrurile lumii prin zidul Cuvântului, ca să fim făpturi noi în Hristos.

Haideți să ne plecăm capetele pentru un scurt moment de rugăciune. În timp ce stăm cu capetele plecate, iar pianistul merge la pian, mă întreb dacă este cumva printre noi vreun păcătos care nu-L cunoaște pe Hristos ca Salvator personal. Ați vrea să vă ridicați mâinile, în Numele lui Hristos, și să spuneți: „Hristoase, sunt un păcătos!” ?

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Altcineva? Ridicați mâna și spuneți: „Sunt un păcătos și nu-L cunosc pe Hristos ca Iertătorul păcatelor mele!” Spuneți: „Frate Branham, aș vrea să mă amintești și pe mine în rugăciunea de încheiere, căci doresc să cunosc și eu acest fel nou de viață.”

Este printre noi cineva

care nu are Duhul Sfânt și dorește să spună: „ O, Dumnezeule, eu știu că atunci când am lăsat lumea să pătrundă în mine, Duhul Sfânt m-a părăsit.”

Așa cum am predicat

aseară, porumbelul și mielul sunt singurele creaturi care pot locui împreună.

Lupul nu ar putea

locui nici cu porumbelul și nici cu mielul, așa că, porumbelul va fi cu tine numai dacă ești miel.

Dacă sufletul tău nu

a fost modelat, dar vrei să fi blând, smerit și plecat, dacă vrei să fi călăuzit de Duhul Sfânt, ridică mâna și spune: „Frate Branham, amintește-mă și pe mine. Dumnezeule, aici este mâna mea ridicată, vrei să-mi dai și mie Duhul Sfânt?”

Dumnezeu să vă

binecuvânteze. Sunt mulți. În ordine.

Fiecare să stea cu

capul plecat și cu ochii închiși.

Nu știu de ce, dar

atenția mi-a fost atrasă de o doamnă care stă aici. Ea a ridicat mâna ca păcătoasă, căci dorește să fie amintită în rugăciune. Cu câteva minute în urmă, am fost invitat să merg, mâine dimineață, la o tânără de douăzeci de ani, la care cancerul i-a atacat șoldurile, așa că este pe moarte. Este salvată? Dacă nu, va trebui să-L întâlnească pe Dumnezeu în starea aceea...

Prieteni,

într-una din zilele acestea, noi toți va trebui să ne întâlnim cu Dumnezeu.

Soră

dragă, vrei să-ți predai chiar acum, viața lui Hristos? Este ceva din tine care te îndeamnă să faci aceasta, căci numai din puterea ta nu ai putea s-o faci, pentru că așa a spus Isus.

El a

zis: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă*

nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...” și: *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine”,* iar

cei ce vin vor primi

viață veșnică.(Ioan 6.44,37)

Vreau

să fii cu adevărat sinceră și să te rogi , pentru că tu ai avut o dorință în inima ta. Oh, și dacă Dumnezeu nu ar fi pus această dorință de a vă salva sufletele, în inimile voastre, voi nu ați putea dori aceasta.

Acest

lucru este valabil și pentru voi, pentru cei care ați ridicat mâna pentru că doriți botezul cu Duhul Sfânt.

Eu mă

voi ruga și-l voi cere lui Dumnezeu,

folosind toată credința pe care o am, ca El să împlinească dorințele noastre,

în seara aceasta și să vă aducă în jurul vechii bănci de rugăciune, pe care s-a depus praful acum, dar care păstrează urmele lacrimilor vărsate pe ea.

Și eu

am fost salvat pe una din aceste bănci, undeva, la un altar, unde m-am dus ca

păcătos și m-am pocăit privind în jos.

Aseară,

noi L-am văzut pe Duhul Sfânt venind și făcând lucruri minunate printre cei prezenți. Și mă gândesc că, dacă Dumnezeu cerurilor s-a plecat atât de jos, încât a venit în acest cort și a stat pe platformă, printre noi, cu atât mai mult ar trebui să ne plecăm noi, care suntem doar niște păcătoși.

Tată

ceresc, Cuvântul taie ca o sabie cu două tăișuri. El merge și taie despărțind sufletul și duhul; îndepărtează toate bucățelele de piatră, scoate răul afară și pune blândul Duh Sfânt în inimă, deschizând o ușă de îndurare, astfel ca păcătosul care vine cu căință, să poată descărca afară toate lucrurile lumii.

Aceasta

o face Cuvântul: El deschide ușile inimilor împietrite, pentru ca păcătosul să poată vărsa lumea afară, cu căință înaintea lui Dumnezeu, după care intră înăuntru și umple acea inimă.

Ce

lucru minunat este acesta!

Tată

Dumnezeule, Tu cunoști inimile acestor copii, de aceea Te rog să-i salvezi pe fiecare în parte și să le dai botezul Duhului Sfânt. Amin.

În

timp ce stăm cu capetele plecate, haideți să cântăm un cântec lin. Mă întreb dacă ați vrea să veniți aici, sus și să stați la altar, pentru un cuvânt de rugăciune. Am putea să ne punem și mâinile peste voi. Eu aș face-o cu bucurie și cred că și ceilalți lucrători aflați aici.

Să nu

uitați că sângele vostru este înaintea mea iar eu îl pun înaintea lui Hristos. Ca lucrător, eu sunt obligat față de Cuvânt și știu că Dumnezeu mă va judeca dacă nu predic Adevărul. Dacă vă spun Adevărul, atunci sângele vostru este pe mâinile voastre.

Biblia

spune că dacă vezi vrăjmașul că se apropie și nu avertizezi poporul, atunci sângele lor se va cere din mâinile tale, dar dacă o faci, atunci sângele lor va cădea asupra capului lor.

Acum,

în timp ce vom cânta încet, mă întreb dacă dintre cei care caută Duhul Sfânt sau se căiesc pentru păcatele lor, este cineva care vrea să vină la altar, căci eu stau aici și aștept. Eu pot să aud chemarea Mântuitorului meu.

Dumnezeu

să vă binecuvânteze pe toți.

Unde

mă conduce, eu voi merge,

Voi

merge cu El, cu El...

Ce

spunea David? „*Chiar de-ar fi să umblu în valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu mine.*” (Psalm 23.4).

Pășiți

cu El, începând de acum! El va merge cu voi prin vale, iar „*toiagul și nuiiua Ta mă mângâie!*”

Îndreptarea Domnului mă mângâie! Toiagul și nuiiua Lui mă lasă să știu că Dumnezeu este cu mine, pentru că El mă îndreaptă în toate greșelile pe care le fac.

Frate,

poate că El încearcă să te corecteze și pe tine, în seara aceasta. De ce nu lași ca toiagul și nuiiua Lui să te mângâie?

Toiagul

este predicarea grea a Evangheliei, dar pentru mine este o mângâiere să știu că Dumnezeu îmi vorbește când acel fel de Evanghelie este predicată ca să mă corecteze. Domnul mă iubește și vrea să vin să umblu cu El acum, căci atunci va umbla și El cu mine în ceasul încercării. Dacă însă Îl părăsești acum, Domnul a spus că în ziua necazului, El va sta și va râde de tine.

Prin

urmare, nu vrei să vii acum, cât timp mila Sa este încă deschisă?

Dacă

ai refuzat îndurarea Sa și ai disprețuit-o, nu mai rămâne decât un singur lucru: judecata. Nu vreți să veniți?

Mă

întreb dacă vreunul dintre sfinți, unul din vechii lucrători ai altarului, nu ar vrea să vină aici și să îngenuncheze alături de poporul acesta?

Strigați,

copii! Spuneți-i acum, lui Dumnezeu, ce doriți. Dacă vreți Duhul Sfânt

spuneți-i aceasta acum, căci El este gata să facă orice pentru voi.

Doamna

aceea drăguță a crezut în Domnul Isus, aceasta fiind tot ce-i trebuia.

Tată

ceresc, noi îi aducem pe acești copii la Tine, în Numele lui Isus Hristos; îi aducem pe toți acești păcătoși care se căiesc; pe toți cei ce caută Duhul Sfânt și cerem pentru ei, îndurare divină, iertare și călăuzire.

Doamne,

eu stau alături de ei, la altar, și strig spre Tine, pentru că am nevoie de ajutorul Tău la fel ca ei. Noi toți avem nevoie de Tine.

O,

Dumnezeule al cerurilor, vino, te rugăm și toarnă binecuvântările Tale peste noi, pentru că Te așteptăm și credem că vei face tot ce ai făgăduit.

Trimite

Duhul Sfânt, în Numele lui Hristos; vindecă bolnavii, în Numele lui Hristos; salvează păcătoșii, în Numele lui Hristos și îndură-Te de noi, Doamne.

Culege

toată slava din acest serviciu, căci văd umilința și smerenia poporului Tău, iar obrazii sunt plini de lacrimi.

O,

este atât de minunat!

Te

rog, Dumnezeule, să ne dai toate aceste lucruri, în Numele lui Hristos.

Lăudați-L

pe Domnul. Continuați să plângeți și continuați să-L lăudați...căci El a murit pentru ca noi, care odată eram departe, să putem fi aduși aproape de Împărăție; să fim aduși atât de aproape încât să fim fii și fiice de Dumnezeu.

Dumnezeu

să ne dea toate acestea, spre slava Sa. Amin.

- Amin -